

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 397.

100de Møde.

Løvedagen den 15de Juni.

(Forts.)

David (forts.): Jeg troer, at det ligger i en urigtig Anskuelse af Staten og Statsjensesten, at mene, at Embedsmanden kun skal have Løn i den Tid, han kan arbejde, naar man ikke, hvad intetsteds er Tilfældet, kan fastsætte denne Løn saa rigelig, at det kan være muligt — hvad ikke blot er muligt, men Gud ske Lov i de fleste andre Stillinger i Livet er virkeligt, — at Manden af sin Fortjeneste kan oplægge saa Meget, at han selv kan ernære sig, uden Af-savn af sine tilvante Fornødenheder, paa sine gamle Dage, og efterlade dem, for hvis Fremtid han har at sørge, ikke ganske mørke Udsigter. Og vil man kaste et Blik paa Embedsmandens Lønning, saaledes som den er afmaalt, og tage Gjennemsnitsindtagten af alle andre Stillinger i Livet, der kunne sættes i Sammenligning med hans, og beregne Gjennemsnittet af hvad der i lykkelige Tilfælde fortjenes i disse, sammenholdt med de Tilfælde, hvor man ikke formaaer at hæve sig op over det Sædvanlige, saa skal man see, om ikke Embedsstanden er den Stand i Livet, som langt fra kan siges at være bedst situeret, men snarere maa regnes til den mindst godt vederlagte. Men Embedsmanden, det tilstaaer jeg, lønnes, foruden i Penge, paa en anden Maade, som man maa see i ældre Tider har overdrevet, men som Tiden nu tillige arbejder paa altfor meget at forringe, og som ogsaa havde sit Værd, og dersom denne Maade til at lønne ham paa, at han udøver en vis Indflydelse, at hans Fremtræden i det selskabelige Liv har en vis Betydning, ikke var til, saa vilde Embeds-carrieren savne sine nødvendige Dyrtiere, sin nødven-dige Tilskuffelse, thi hans Løn i Penge er det ikke. Det er langt sjeldnere — jeg har sagt det her i Salen fra den første Færd og jeg gjentager det —

det er langt sjeldnere, at Noget i Embeds-carrieren end i noget anden Carriere hæver sig, hvad Formuesomstændighederne angaaer, ud over det Tarvelige; man seer langt hyppigere i andre Carrierer, at Lykken begunstiger og skaber en heldig Tilværelse efter kun saa Mars Anstrengelse; end det er Tilfældet i Embeds-carrieren, og derfor maa Embedsstanden frem-for Alt gives Sikkerhed. Det er det, som jeg vil bede Thinget at tage i Overveelse, forinden det gaaer hen og giver sin Stemme til et Forslag, som efter min Anskuelse gaaer ud fra en urigtig Opfatning af Statsjensesten og det hele Statsliv.

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, Frølund, Steen, C. H. Hansen, Høier, J. Christensen, R. Pedersen, Ottesen, Hermannsen, Schøler, Skau, Bunken, J. C. Drewsen, Sidenius og Dlesen.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning vedtaget med 50 imod 17 Stemmer.

Man stred derpaa til Afstemning over Ændringsforslagene til § 3, der foretoges i følgende Orden og gav nedenstaaende Resultat.

1) Nr. 6. 15 Medlemmers Forslag: (Hoffmeyer, C. H. Hansen, Simonsen, J. Knudsen, Sidenius, Jørgensen, Hjerrild, Skau, Lunde, Luren, Høier, P. Jacobsen, C. M. Bøulsen, Clausager, Blach, Rasmussen, Johansen).

Istedetfor Lovudkastets: „Pensionen beregnes . . . forhaandenværende Omstændigheder.“ sættes:

„Pensionen beregnes paa følgende Maade efter Gjennemsnitsbeløbet af de Embedsindtagter (§ 4), som Embedsmanden har havt i de sidste 5 Aar før Afstedigelsen: